

בראשית - לא ע"ב

ברוך הוא בתקלה, והוא א/or בעין, והוא א/or שהראה מקודש ברוך הוא לאדם הראשו והיה רואה בו מטוף הועלם ועד סוף העולם, והוא א/or שהראה מקודש ברוך הוא לדוד, והיה משפטם ואומר (תהלים לא) מה רב טיבך אשר צפנת ליראיך. והוא טיבך אשר צפנת ליראיך. והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא למשה וראה בו מגלעד ועד דן. ובשעה שראה הקדוש ברוך הוא שיעמדו שלשה דורות של רשיים, מהם, דור אנוןש, ודור המבול, ודור הפלגה - גנו אותו כדי שלא ישפטו בו, ונמנ אומו הקדוש ברוך הוא למשה והשפטם בו שלשה חדים שנשאו לו מיום עבוריו, כמו שנאמר (שמות ב) ותצפנהו שלשה ירחים.

ואחר שלשה ירחים נכנס לפניו פרעה, רקח אותו הקדוש ברוך הוא מפניו, עד שעמד על הר סיני לקבל את התורה, והחזר לו אותו האור והשפטם בו כל ימיו. ולא יכולו בני ישראל לקרב אליו, עד שנמנ מסוה על פניו, כמו שנאמר (שם לד) ויראו מגשת אליהם. והתעטף בו בטלית. זהו שכותוב (תהלים קד) עטה אור פשלמה.

יהו א/or וייה א/or. כל מה שנאמר בו וייה א/or הוא בעולם הנה ובעולם הבא. אמר רבי יצחק, א/or שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, היה עולה א/orו מטוף הועלם ועד סוף הועלם ונגן.

מה הטעם שנגן? כדי שלא יהנו מפניו רשות הועלם, והועלמות לא יהנו בגללם. והוא שמור לצדיקים, לצדיק דראק, שכותוב (תהלים צ) א/or גרע לצדיק ולצדיק יליישרי לב שמחה. ואנו יתבשמו הועלמות וייהו כלם אחד. ועוד היום שיחיה הועלם הבא, הוא

דאחיי קדשא בריך הוא לאדם קדמא והוי חזוי ביה מסיכמי עלמא ועד סיכמי עלמא. והוא נהירא דאחיי קדשא בריך הוא לדוד והוה משבח ואמר (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. והוא נהירא דאחיי קדשא בריך הוא למשה ותמא ביה מגלעד ועד דן. ובשעתה דחמא קדשא בריך הוא דיקומון תלתא דרין מיבין. ואנו דרא דאנוש ודרא דטופנא ודרא דפלגה (נ"א גנייה) בגין דלא ישtmpion ביה, כייבת יתיה קדשא בריך הוא למשה ואשתמש ביה תלת ירחין דאשთארון לייה מיומי עבורא דיליה. כמה

דאת אמר, (שמות ב) ותצפנהו שלשה ירחים. ובחר תלת ירחין עאל קמי פרעה נטיל ליה קדשא בריך הוא מגיה. עד דקאים על טורא דסיני לקבלא אויריתא וקדר ליה הוא נהירא ואשתמש ביה כל יומו. ולא יכולו בני ישראל למקרב בהריה עד דיבב מסוה על אנפוי כמה דאת אמר, (שמות לד) ויראו מגשת אליהם. ואתעטף ביה בטלית. הדא הוא דכתיב, (תהלים קו) עיטה או ר פשלמה.

יהו א/or וייה א/or. כל מה דאתמר ביה ויהי הוא בעולמא דין ובעולמא דאתמי. אמר רבי יצחק א/or דברא קדשא בריך הוא בעובדא דבראשית הנה סליק נהיריה מסיכמי עלמא עד סיכמי עלמא ואתגניז. מאוי טעמא אתגניז. בגין דלא יתהנו מגיה חייבי עלמא. ועלמיין לא יתהנו בגיןיהו. והוא טמיר לצדיקיא, לצדיק דיקא (דף לב ע"א) דכתיב, (תהלים צ) א/or זרוע לצדיק

ילישרי לב שמחה. ואנו יתבשמו הועלמות וייהו כלם אחד. ועוד היום שיחיה הועלם הבא, הוא